

Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds havde naavnt Stubbefortet, var jeg enig med ham ogsaa i denne Opfattelse, og saa stod der bagved min Udtalelse et Forlangende om flere Millioner Kr. Jeg skal dertil blot sige, at jeg vil udtale, at en Flytning af Batteriet vilde medføre forøgede Krav, men den store Label, som det ærede Medlem regnede med, er ikke berettiget overfor mig. I dag har det ærede Medlem (Dinesen) naavnt et Punkt, som har været gjort til Gjenstand for Refognoscering, da Spørgsmaalet laa for om Flytningen af Kalkbrænderibatteriet, og det var Dregaard. Hvis det ærede Medlem vilde se efter i de Motiver, der findes til Lovene om overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme, som var forelagt os i 1875—76, vil han se, at der blandt Forslagene om Nybygninger ogsaa er Tale om Kystbatterier ved Dregaard og Dragør, og der siges om disse, at deres Opsjættelse tilsammen med Bestykning vil koste 1,092,600 Kr. Nu er der ikke der angivet, hvor meget det ene og hvor meget det andet vil koste; men naar de begge tilsammen koste 1,092,000 Kr., kan et Fort ved Dregaard, hvis man for Exempel bestemte sig til at flytte Kalkbrænderibatteriet derhen, umulig koste 2 Millioner Kr., saa den Overdrivelse, det ærede Medlem der gjorde sig skyldig i, er hans eget Værk. Jeg udtalte igaar min Mening om, hvorledes jeg opfattede Sagen, men jeg udtalte ikke igaar, hvad man har lagt i mine Ord, at jeg vilde stemme mod Bevillingen. Det havde igaar været min Afgt at afholde mig fra at stemme, men efter at jeg har overbevist mig om, at Sagens Realitet ikke foreligger, og at det er det Rigtigste, om man siger Ja eller Nei, thi Sagen er afgjort, staar der kun tilbage, om jeg saa maa kalde det, Sagens konstitutionelle Side. Spørgsmaalet bliver da: Er der, navnlig henfjet til Udtalelserne i det Citat, jeg igaar oplæste, handlet konstitutionelt rigtigt og forsvarligt i denne Sag, Ja eller Nei? Jeg forstaar fuldt vel, at Meningerne derom kunne være delte. Jeg kan ikke se, det er rigtigt, hvad der er sket, og jeg agter derfor idag at stemme for **Ændringsforslaget** under Nr. 10.

Sulstein-Ledreborg: Der er det Mærkelige ved Forhandlingerne for Liden med den høitærede Krigsminister, at han er langt bekvemmere stille end vi Andre. Vi ere nødt til at føre Ordet for vore Forslag saa godt vi kunne, men den ærede Minister har det saa nemt; hver Gang han skal til at føre Ordet for en vanskelig Stilling, overlader han det til sin ærede Meningsfælle for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), og saa underkriber han, hvad det ærede Medlem har sagt, erklærer sig tilfreds dermed og henviser os til at føre Sagen med hans Substitut, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds. Dette er forsaavidt ogsaa bekvemt, som det noget for-

terter Debatten, idet man kan afsjøre Sagen med hele den ministerielle Side af Salen under. Et baade med den ærede Minister og med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds. Dette ærede Medlem var nu imidlertid igaar ikke i det sædvanlige tilfredse Humør, han har været i i den senere Tid. Jeg fik det Indtryk, at han begyndte at føle sig ilde, navnlig fordi ved den her foreliggende Forbring om Bevilling til Fortet paa Kalkbrænderiet begynde Følgerne af Kanonbevillingen isjor at komme frem og det i en — synes det mig — for det ærede Medlem og de Andre, der have stemt for denne Bevilling, særdeles ubehagelig og generende Form. Det ærede Medlem søgte imidlertid at udvise dette ved at gjøre opmærksom paa, at her jo ikke var Tale om et nyt Fort. Han sagde, at det blev under Debatten om Kanonbevillingen isjor fremhævet, at denne Bevilling vilde medføre Bevillingen til nye Forter, og nu viste det sig, sagde det ærede Medlem, at her var ikke Tale om noget nyt Fort, thi det, der var Tale om isjor, var Kalkbrænderifortet, og dette var ogsaa Kalkbrænderifortet. Jeg kommer derved til at tænke paa den almindelig bekendte Historie om Manden, som havde en Kniv, han først satte nyt Blad i og dernæst nyt Skaft og dog gif den stadig i Familien for den samme Kniv. Saaledes ogsaa her. Der er Intet blevet tilbage af det gamle Kalkbrænderifort; det nye ligger paa et ganske andet Sted, har en ganske anden militær Betydning, kun Navnet er blevet tilbage, og saa tror det ærede Medlem dog — jeg veed ikke, om der ellers er Noget her i Salen, som tror det — at det er det samme Fort, skjøndt der ikke er det Mindste af det gamle Fort tilbage; det er et fuldstændig nyt, friskt Fort, der bygges langt borte fra det gamle Sted, har en ganske anden Betydning, koster mere og ser anderledes ud; det har kun Navnet tilbage. Det ærede Medlem og de, der ville følge ham, kunne paa den Maade ligesaagodt faae bygget et Fort paa Stubben; naar de bare sørge for, at det hedder Kalkbrænderifortet, have de deres Samvittighed beroliget. Det mangler kun, at det ærede Medlem skulde faae bygget flere Forter, kalde dem alle Kalkbrænderiforter og saa stadig tro, at de ere det samme. Jeg skal forresten ikke komme ind paa hele denne militære Side af Sagen; men saameget staar fast, at vi her ikke kunne have nogen beroligende Overbevisning som saa tidt, naar vi have hørt de Sagtyndige tale om den Slags Ting, idet de ere fuldstændig uenige. Den ærede Minister har en Mening og de Sagtyndige her i Salen en anden. Det er Grund nok for os, der ikke ere Sagtyndige, til saavidt muligt at holde os borte fra at have nogen Del i den Slags Bevillinger. Jeg kan forresten ganske slutte mig til den ærede Ordførers for Mindretallet, det ærede Medlem for Sølvkø Amt 3die Valgkreds (Zauber), idet han udtalte, at, naar vi skulde offere Noget paa Kjøbenhavn